

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 września 2015 r. powodowie Ł. W. i R. W. pozwem skierowanym przeciwko (...) Bank (...) S.A. w W. wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego (...) z dnia 18 listopada 2011 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 27 kwietnia 2012 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych (pozew k. 1-3).

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że klauzula wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (...) została nadana w dniu 27 kwietnia 2015 r. co oznacza, że roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przedawniło się po upływie 3 lat tj. w dniu 27 kwietnia 2014 r. Natomiast wniosek o wszczęcie egzekucji został złożony przez pozwanego w lipcu 2015 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w części w zakresie w jakim tytuł wykonawczy nie został jeszcze skonsumowany tj. powyżej kwoty 108,49 zł i wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu, w tym obowiązkiem zwrotu kosztów stronie przeciwnej (odpowieź na pozew k. 18-22).

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 7315/15 wyegzekwowano już kwotę 108,49 zł, która w pierwszej kolejności została zaliczona na poczet należności głównej wobec powyższego w tym zakresie pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego nie jest możliwe. Pozwany podniósł, że powodowie przed wniesieniem pozwu nie podnosili zarzutu przedawnienia i nie wnosili o zaprzestanie czynności windykacyjnych oraz nie złożyli wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, co więcej powodowie deklarowali chęć spłaty zadłużenia. Pozwany zwrócił również uwagę, że do uznania powództwa doszło przy pierwszej czynności procesowej.

W kolejnym piśmie procesowym pozwany wskazał, że omyłkowo zaksięgował kwotę 108,49 zł stanowiącą zwrot uprzednio uiszczony przez niego komornikowi sądowemu zaliczki na poczet spłaty kapitału (pismo z dnia 12 kwietnia 2016 r. k.40-41).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 kwietnia 2012 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Prag- Południe w W. wydał postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 18 listopada 2011 r. wystawionemu przez (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. przeciwko dłużnikom Ł. W. i R. W.. W dniu 27 kwietnia 2012 r. wskazany tytuł egzekucyjny został zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzonego w klauzulę wykonalności –akta Km 7315/15).

W dniu 16 lipca 2015 r. wpłynęła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w W. K. P. wniosek pozwanego o wszczęcie egzekucji przeciwko pozwanym na podstawie ww. tytułu wykonawczego (wniosek o wszczęcie egzekucji – akta Km 7315/15).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w W. K. P. zwrócił pozwanemu uiszczoną zaliczkę w wysokości 108,49 zł (okoliczność niesporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie twierdzeń stron co do okoliczności niespornych i dokumentów znajdujących się w aktach komorniczych – Km 7315/15.

Sąd zważył co następuje:

Powodowie wystąpili o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego (...) z dnia 18 listopada 2011 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 27 kwietnia 2012 r. z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, skutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Co do zasady roszczenia wynikające z umowy o kredyt przedawniają się z upływem trzech lat. Bowiem w przypadku przedmiotowych wierzytelności ma zastosowanie art. 118 k.c. przewidujący dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej - trzyletni termin przedawnienia. Bieg przedawnienia przerywa się natomiast przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia lub zabezpieczenia. (art.123 par.1 k.c.).

W niniejszej sprawie bieg 3 – letniego terminu przedawnienia roszczenia z tytułu należności został przerwany na skutek wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...). W dniu 25 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe wydał postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Następnie w dniu 17 kwietnia 2012 r. wskazany tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Tymczasem wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie wskazanego tytułu egzekucyjnego został złożony w lipcu 2015 r., a skoro powodowie podnieśli stosowny zarzut przedawnienia przedmiotowe roszczenie nie może być przez pozwanego skutecznie dochodzone.

Strona pozwana uznała powództwo w całości z wyjątkiem kwoty 108,49 zł. Jednak w kolejnym piśmie procesowym wskazała, że omyłkowo zwróconą mu przez Komornika sądowego kwotę 108,49 zł zaliczył na poczet spłaty należności głównej, zamiast jako zwrot uiszczonej zaliczki. Co do tej kwoty nie doszło jednak do wyraźnego uznania powództwa.

W myśl art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Sąd jest związany uznaniem pozwu przez pozwanego. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1 k.p.c.) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem. Skutkiem uznania powództwa jest: pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem; wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym jego uznaniem.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego. Okoliczności sprawy w zakresie niezbędnym do oceny uznania, były bezsporne. W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa było skuteczne oraz nie budziło żadnych wątpliwości.

Pomimo omyłkowego zaliczenia kwoty 108,49 zł na poczet spłaty kapitału pozwany nie zmienił w sposób wyraźny zakresu swojego uznania. Natomiast niewątpliwie z majątku powodów – dłużników, który podnieśli zarzut przedawnienia nie została przekazana pozwanemu żadna wpłata.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Zgodnie z art. 101 k.p.c. zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie pozwany Bank, który nie domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu nie dał podstaw do wytoczenia powództwa powodom. Odnosząc się do argumentacji strony powodowej wskazać należy, że sam fakt prowadzenia postępowania egzekucyjnego co do roszczenia przedawnionego nie jest nagannym. Roszczenie przedawnione bowiem pozostaje roszczeniem naturalnym, które może zostać spełnione i nie stanowi bezpodstawnego wzbogacenia. Dochodzenie roszczenia przedawnionego wiąże się co najwyżej z ryzykiem przegrania

sprawy w razie podniesienia zarzutu przedawnienia. Dodatkowo powodowie nie wykazali również by zwracali się do wierzyciela o wydanie im tytułu wykonawczego, tak by niemożliwym było prowadzenie ewentualnej egzekucji. Wbrew wywiodom ich pełnomocnika korespondencja kierowana do Komornika i następnie przekazywana pozwanemu nie odnosiła się do zarzutu przedawnienia. Wskazany zarzut został sformułowany dopiero w pozwie, którego odpis został doręczony pozwanemu już po udzieleniu zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających wcześniejsze zgłaszanie pozwanemu zarzutu przedawnienia. Gołosłowne twierdzenia zawarte w piśmie z 4.2.2016r. (k. 36) nie były dostateczne do uznania stanowiska powodów w tym zakresie.

Wobec powyższego wierzyciel nie miał możliwości zareagowania przed wszczęciem postępowania sądowego i doprowadzenia do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Oznaczało to, że pozwany nie dał podstaw do wytoczenia powództwa i przy pierwszej czynności procesowej z jego udziałem uznał powództwo w przeważającej większości. Nie było zatem podstaw do obciążania pozwanego kosztami procesu. Natomiast skoro bank, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie wystąpił o obciążenie strony przeciwnej kosztami procesu, to z uwagi na treść art. 109 § 1 kpc oznaczało to wygaśnięcie roszczenie o ich zwrot i brak podstaw do orzekania przez Sąd w tym zakresie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.